

imidlertid ganske uhindret kunnet befare vore Biveje, enten det har været Personer eller Lastautomobiler, saa jeg tillægger ikke denne Bestemmelse særlig Værdi. Kommunerne bør have Myndighed til at forbyde svære Lastautomobiler at færdes paa Bivejene i al Almindelighed. Det foreslaas nu at udvide Vægtgrænsen til 1 000 kg, saaledes at Køretøjer med en lavere Vægt har uhindret Adgang til at befare alle Biveje, der findes i Landet. Hvis dette virkelig er Meningen, synes jeg; at denne Grænse er meget uheldig valgt, den bør da sikkert sættes noget højere, f. Eks. til 1 400 kg. Jeg vil henstille, at man i Udvalget nærmere overvejer dette Spørgsmaal.

Til § 10 foreslaar den højtærede Minister nogle Bestemmelser angaaende Nummerplader, som tabes eller ubrugeliggøres under Trafikken med Motorkøretøjer. Der findes en Bestemmelse om, at hvis et Køretøj paa en eller anden Maade faar sin Nummerplade gjort ubrugelig eller den tabes, skal man standse ved den Politimyndighed, man først kommer til, og anmelde det, og denne Myndighed skal saa forsyne Køretøjet med et nyt Mærke. Jeg tror, at denne Bestemmelse vil vise sig overordentlig upraktisk og uigennemførlig. Jeg kunde dog tænke mig den Mulighed, at et Menneske kom kørende i sin Motorvogn og kom til en By, hvor den Politimyndighed, hos hvem han skal anmelde, at han har mistet sin Nummerplade, maaske er kørt i Skoven, og den vedkommende vil saa maaske ifølge en saadan Lovbestemmelse være henvist til at opholde sig flere Dage paa dette tilfældige Sted, skønt han maaske har meget travlt. Jeg vil dog mene, at naar man har anmeldt at have mistet sin Nummerplade og har faaet en Erklæring om, at det er anmeldt, maa man have Lov til at køre videre og vente med at faa en ny Nummerplade, til man kommer til sin Hjemstavn. Jeg henstiller til velvillig Overvejelse af faa dette ændret. Der er i § 12 en Bestemmelse om, at naar et Motorkøretøj flyttes fra een Jurisdiktion til en anden, skal den have nyt Kendingsmærke, der skal indregistreres i den nye Jurisdiktion, og det gamle Mærke skal da afleveres i den gamle Jurisdiktion. Det tror jeg er heldigt, og jeg kan fuldt ud tiltræde denne Bestemmelse. Der foreslaas dernæst til § 17 en ny Bestemmelse om, at naar et Kørebrev skal fornyes — det skal som bekendt fornyes hvert femte Aar —, skal de Myndigheder, der udsteder disse Kørebrev, have Ret til at foretage, om jeg maa sige, en skarpere Kontrol end tidligere idet de særlig kan undersøge, om den vedkommende er

ædruelig og paalidelig. Jeg tror, det er en overmaade heldig Bestemmelse. Hvis man i Femaarsperioden har lagt Mærke til, at en Mand, der har Ret til at køre et Automobil, har vist sig ikke at være ædruelig og paalidelig, bør man fra Myndighedernes Side ikke uden videre forny Køretilladelsen.

§ 22 er jo en overordentlig vigtig Paragraf, idet den omhandler den tilladte Kørehastighed. De nye Bestemmelser, der foreslaas indsatte i den, afviger en hel Del fra de nuværende, idet man er gaaet bort fra det gældende overordentlig skadelige Forhold, at Lastautomobiler har Lov til at køre med samme Hastighed som Personautomobiler. Der foreslaas nu her bestemte Kørehastigheder, dels for Personvogne, dels for Lastautomobiler i Forhold til deres forskellige Vægt. Dette System er sikkert rigtigt; men jeg vil dog henstille til den højtærede Minister at træffe saadanne Foranstaltninger, at man i Fremtiden er sikker paa, at de Kørehastigheder, man tillader i Loven, ikke bliver overskredet, uden at der bliver skredet ganske alvorligt ind derimod. I Øjeblikket har vi en tilladt Kørehastighed af 50 km. Jeg tør vel paa-staa, at der findes ikke en eneste Personautomobilist, der har kørt i nogle Aar; uden at han mange Gange har overskredet denne Hastighed. Naar vi nu tillader den samme Hastighed af 50 km for Personvogne som nu, maa vi fra Lovgivningsmagtens Side kræve, at de Myndigheder, der skal sørge for, at Loven overholdes, ogsaa gør det paa en saadan Maade, at man ikke skal være udsat for den Skandale, vi nu er udsatte for, at Automobilejerne ikke bryder sig det fjerneste om, hvad der staa i Loven, men kører med den Hastighed, der passer dem. Og det er jo for øvrigt denne Hastighed af 60—70—80 km, der har ødelagt vore Landeveje. Jeg tror, at vi her i Tinget maa være paa det rene med, at naar vi træffer saadanne Bestemmelser, maa der ogsaa træffes saadanne Foranstaltninger, at de bliver overholdt, og at enhver Overtrædelse bliver straffet ordentligt. Den bedste Maade, hvorpaa man overhovedet kunde føre Tilsyn med Automobileerne paa vore Landeveje, vilde være, om man havde et virkelig sikkert Instrument til at maale Kørehastigheden med anbragt paa hvert Motorkøretøj, vel aflaaet, saaledes at det gav et fuldstændigt sikkert Billede af Kørehastigheden gennem Tegning af en Kurve. Men saa vidt mig bekendt, findes der i Øjeblikket ikke noget saadant sikkert Apparat. Jeg vil dog bede den højtærede Minister om at have sin Opmærksomhed hen-